

Els dubtes sobre la propietat municipal de la plaça de braus d'Olot arriben als jutjats

La vista oral del litigi entre la junta d'accionistes i l'Ajuntament per la propietat del recinte es va celebrar ahir

Joan Pérez Fontàs mostra l'informe sobre l'estat d'abandó de la plaça de braus d'Olot.

OLOT | XAVIER VALERI

El Registre de la Propietat exposa que la propietat de la plaça de braus d'Olot és de l'Ajuntament perquè la va comprar a la Junta d'Accionistes per 40 pessetes l'octubre del 1890. Tanmateix, l'acord de compravenda conté una clàusula que exposa un pacte entre l'Ajuntament i la Junta d'Accionistes de la plaça de braus. La disposició estipula que l'Ajuntament ha de fer servir la plaça sempre per fer-hi espectacles propis d'una plaça de braus i que es compromet a mantenir-la en bon estat. En cas d'incompliment d'aquest acord la Junta d'Accionistes es va reservar el dret de

reclamar-la. Uns cent vint anys després la Junta d'Accionistes va iniciar les accions legals per reclamar la propietat de la plaça, amb els arguments que l'Ajuntament del 2005 al 2010 va mantenir una voluntat deliberada i reincident de deixar l'edifici abandonat i que no hi fa espectacles propis d'un recinte taurí.

Ahir al matí, a la sala del jutjat de primera instància i d'instrucció d'Olot va tenir lloc la vista oral del litigi. Davant la jutgessa, Ana Torres, l'advocat de l'Ajuntament, Xavier Genover, va basar la defensa de la propietat municipal en 3 punts. El primer és que els demandants del 2012, segons ell, no representen la Junta que el 1890 va efectuar la compravenda. El segon és que per demanar la supressió d'un contracte de compravenda cal la unanimitat de tots els accionistes de la plaça. I, el tercer s'empara amb l'article 13 del reglament dels béns dels ens locals, on està escrit que passat un període de 30 anys, les obligacions de la clàusula prescriuen i no poden ser perpètuas, com pretén la part demandant.

Després de precisar que no hi estava obligat perquè amb els primers arguments en feia prou, Genover va argumentar que l'Ajuntament ha fet reparacions a la plaça i que sempre hi ha fet espectacles propis d'un recinte taurí. Va recordar el concert dels Beatles a la Monumental el 1964 per defensar que els espectacles musicals també són propis d'un recinte taurí. Així va aportar l'actuació recent del Duo Dinàmic i va fer referència que en els darrers anys per les Festes del Tura la plaça de braus ha acollit la celebració del Correbou. Es tracta d'un espectacle, en el qual qui vol pot jugar amb braus i vaques d'uns 200 quilograms.

Per la seva part, el representant legal de la junta d'accionistes, Joan Pérez Fontàs, va defensar la legalitat de la junta d'accionistes del 2012. Va considerar que si al 1890 la junta va vendre la plaça sense la unanimitat dels 36 accionistes (només 28 van estar-hi d'acord) els 4 demandants del 2012 poden representar els 58 accionistes. "Si la junta d'accionistes va vendre la plaça, la junta la pot reclamar", va dir.

Per tal de demostrar que l'Ajuntament va descuidar el manteniment de la plaça des del 2005 fins ara, la part demandant va aportar el testimoni de l'arquitecte tècnic, Josep Reixach i Munells, qui va fer l'informe pericial el 18 de febrer del 2009.

Reixach va explicar que va visitar la plaça en 2 ocasions: el 18 de febrer del 2009 i el 18 de gener del 2010. Totes dues vegades va entrar al recinte perquè va trobar la porta oberta. Va explicar que la plaça està elevada directament sobre el terra. Aquest fet, segons va dir, propicia que per causa de la mala conservació l'aigua de la pluja arribi als túnels i provoqui patologies. Va matisar que l'acció perllongada de l'aigua provoca el deteriorament dels elements verticals. "El deteriorament ve de lluny, d'anys", va dir. Va comptar entre 3 i 4 anys.

Va enumerar que els corrals estan inservibles a causa del mal estat de la teulada i que els elements elèctrics són accessibles.

Va declarar que en l'estat en el qual va trobar la plaça, aquesta no podia acollir cap espectacle. També va dir "que en les seves 2 visites, l'estat de la plaça li va fer pensar que l'Ajuntament no hi feia cap tipus de conservació.

La defensa va demanar a Reixach per si havia vist l'expedient administratiu de l'Ajuntament referent a la plaça de braus, a la qual cosa va contestar que només havia anat a la plaça a fer un informe. També li van demanar per si té contància de les activitats que s'han fet a la plaça. Va dir que al febrer del 2009 (quan va fer l'informe) no, però més tard sí.

A més de l'informe tècnic, els accionistes també han presentat fotografies i un reportatge de TVC de l'any 2009 sobre l'estat de la plaça.

L'exposició de les dues parts va durar una hora, després de la qual els representants de les dues parts, van expressar la seva confiança en una sentència favorable als seus arguments.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/07/04/dubtes-sobre-propietat-municipal-placa-braus-dolot-arriben-als-jutjats/570507.html?utm_source=rss